

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

Development of English Language Learning Activities by Using Simulation Situations with Role Plays for Pratomsuksa 4 Students

คันลิดา ลาตรินทร์¹ และสุรกันต์ จังหาร²

Sansida Latarin¹ and Surakarn Janghan²

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,2}

Department of Curriculum and Teaching, Faculty of Education, Maha Sarakham Rajabhat University^{1,2}

Corresponding author, E-mail: sansidahh@gmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนกับก่อนเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังจัดการเรียนแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 20 คน โรงเรียนเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย สังกัดเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้จากการเลือกแบบสุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.51/76.50 2. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.32)

คำสำคัญ: การพัฒนากิจกรรม, สถานการณ์จำลอง, บทบาทสมมติ

ABSTRACT

This research objective were 1) to develop English language learning activities by using simulation situations with role plays for Pratomsuksa 4 students to have its efficiency according to the criteria of 75/75, 2) to compare the English language learning achievement by using simulation activities with role plays before and after the learnings, and 3) to study the students' satisfaction after learning with the English language learning activities using simulation situations with role plays for Pratomsuksa 4 students. The sample group was Pratomsuksa 4/1 of 20 students in Phayakkhaphum Phisai Subdistrict Municipality School under the Phayakkhaphum Phisai Subdistrict Municipality in academic year 2022 who were obtained by cluster random sampling. The tools used for collecting data were 8 learning plans of simulation situations combined with role play, 2 hours per plan, for a total of 16 hours, English language learning achievement test of simulation situations combined with role play, 30 questions of multiple-choice format with 4 options, and student satisfaction questionnaire towards the learning activities. Statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t-test (Dependent Sample).

The research results were as follows: 1. The English language learning activities by using simulation situations with role plays for Pratomsuksa 4 students had its efficiency of 75.51/76.50. 2. The students, who studied English language with simulation situations with role plays learning activities for Pratomsuksa 4 students, had their academic achievement scores after the learning higher than before the learning at a statistical significance at the .05. 3. The students were satisfied with the learning activities at the highest level ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.32)

Keywords: Learning Activity Development, Simulation Situation, Role Play

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและ วิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมอง ของสังคมโลก นำมาซึ่งมิติและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และ ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียน ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไว้อย่างชัดเจน และละเอียดลึกซึ้งมากกว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) แตกต่างจากการเรียน สาระการเรียนรู้อื่น เพราะผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อความ รู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้ภาษา เป็นเครื่องมือ ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้น การเรียนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้อง มีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอก ห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาจึงประกอบไปด้วย กิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรม การฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษา ด้วยตนเองควบคู่ไปด้วยอันจะ นำไปสู่การศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่ได้มองข้ามความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระ การเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลายและเข้ามามีบทบาท

สำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนไม่น้อยจากอิทธิพลของความก้าวไกลทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นเพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายรวมถึง การประกอบอาชีพและได้กำหนดให้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นพื้นฐานของ มนุษย์และมีศักยภาพในการคิด การทำงาน อย่างสร้างสรรค์ และสามารถ ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารได้ตามต้องการ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นการเรียนภาษาอังกฤษจึงไม่ได้เรียนเพื่อให้ รู้เกี่ยวกับภาษาอย่างเดียวเท่านั้นแต่เป็นการเรียนเพื่อสามารถใช้ ติดต่อสื่อสาร ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ ภาษาอังกฤษ จึงถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยระดับประถมศึกษาได้ให้นักเรียนเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 และเรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 ส่วนระดับมัธยมศึกษาให้เลือกเรียนเพิ่มเติมได้ 1 ภาษา และเลือกเรียน ได้อย่างเสรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กรมวิชาการ, 2551)

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ผู้สอน ต้องคำนึงถึงธรรมชาติของการสื่อสาร ซึ่งสามารถแยกทักษะ การสื่อสารออกเป็น 4 ทักษะใหญ่ ๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการ พูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน การฟังและการอ่านนั้นเป็น ทักษะการรับสาร (receptive skills) เพราะผู้เรียนไม่ต้องส่งสาร หรือพูด พวกเขาแค่ต้องรับสารมาและทำความเข้าใจกับมัน บางครั้ง ทักษะเหล่านี้ถือว่าเป็นทักษะติดตัว (passive skills) การพูดและ การเขียนนั้น ผู้เรียนต้องใช้ทักษะเหล่านี้เพื่อมาสร้างคำพูดหรือภาษา ทักษะเหล่านี้เป็นทักษะเชิงรุก (active skills) การสอนโดยใช้ สถานการณ์จำลอง หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้สอนจัดสถานการณ์ขึ้น เลียนแบบของจริง โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการแก้ปัญหาได้ ใช้ทักษะกระบวนการคิด และการตัดสินใจจากสถานการณ์นั้น ๆ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทบาทหรือในสถานการณ์นั้น ๆ ให้มากที่สุด

การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสภาพคล้ายความเป็นจริง มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ดังนี้ คือ 1) ให้ผู้เรียนรู้จักการใช้ทักษะต่าง ๆ ที่ได้เรียนภาคทฤษฎีไปแล้วก่อนเข้าสู่สถานการณ์จริง 2) มุ่งฝึกการคิด วิเคราะห์แก้ปัญหา การควบคุมสถานการณ์ การตัดสินใจ ในสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจต้องพบในชีวิตจริง 3) มุ่งฝึกการใช้ทักษะด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น กระบวนการคิด การมีส่วนร่วมในการเรียน เป็นต้น 4) มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้จากสถานการณ์คล้ายความเป็นจริง 5) มุ่งให้ผู้เรียนได้พบและรู้จักแก้ปัญหาในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ 6) มุ่งให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ กล้าคิดกล้าทำมากยิ่งขึ้น และเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าสู่สถานการณ์จริง และ 7) มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่มยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์ และฝึกความอดทน และการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้และเข้าใจได้ด้วยตนเอง โดยเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เป็นอีกวิธีสอนหนึ่งที่จะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ให้ผู้เรียนได้แสดงออก ทั้งทางด้านความคิดและท่าทางการแสดง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เกิดความสนุกสนาน และเพลิดเพลิน ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่คุณเรียนคิดว่าควรจะเป็น ผู้สอนจะให้การแสดงออกทั้งด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมของผู้แสดงเป็นพื้นฐานในการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียน อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระของบทเรียนอย่างลึกซึ้ง

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์การประเมินและต่ำกว่าเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลตำบลพยุหภูมิพิสัย ตำบลลานสะแก อำเภอพยุหภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จากการสังเกตระหว่างการจัดการเรียน

การสอน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ และนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ชอบภาษาอังกฤษ ไม่กล้าแสดงออก ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ส่งผลให้การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ให้ทราบถึงปัญหาในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ขาดความมั่นใจ และยังไม่ได้รับการพัฒนากการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

ผลการสอบวัดผลประเมินผลทางเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับโรงเรียน ประจำปีการศึกษา 2563-2564 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ย 57.59 และ 58.78 ตามลำดับซึ่งผลทดสอบดังกล่าว มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด คือร้อยละ 65 จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลตำบลพยุหภูมิพิสัย พบว่าทักษะที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนคือทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลจากการทดสอบรายปีเมื่อนำมาวิเคราะห์กับมาตรฐานตัวชี้วัด พบว่าสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน อ 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน ตัวชี้วัด ป.4/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว ป.4/2 พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน ป.4/3 พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน

ดังนั้นเพื่อให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด และมีคะแนนผลการสอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565 สูงขึ้น จึงต้องเร่งแก้ไขและพัฒนาผู้เรียนในรายกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศพบว่านักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาและพบว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ เป็นนวัตกรรมที่สามารถแก้ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ ได้ เช่น วิภาวี ไชยทองศรี (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สุริยะ ประทุมรัตน์ (2556) ได้ศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจ ในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 โดยมีจุดมุ่งหมายในการทำวิจัย เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้สถานการณ์จำลอง จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกรรณิกา สร้อยบุตตา (2553) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะด้าน การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษพบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพแต่ 81.30 /77.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงได้ศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามที่ผู้เรียนคิดว่าควรจะเป็น ผู้สอนจะให้การแสดงออกทั้งด้านความรู้ความคิด และพฤติกรรมของผู้แสดงเป็นพื้นฐานในการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจแก่ผู้เรียน อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาสาระของบทเรียนอย่างลึกซึ้ง สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและต้องการพัฒนาและยกคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นและเป็นไปตามกำหนดค่าเป้าหมายของสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนกับก่อนเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ

คำถามการวิจัย

นักเรียนที่เรียนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย สังกัดเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย ตำบลลานสะแก อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 52 คน
กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน โรงเรียนเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย สังกัดเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย ตำบลลานสะแก อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยเลือกแบบสุ่ม (Cluster Random Sampling)
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
ตัวแปรต้น กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ
ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากหลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษพื้นฐาน) โรงเรียนเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย พุทธศักราช 2560 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2564) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1. บันทึกเสนอผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย เพื่อขอความร่วมมือสนับสนุน ในการวิจัยครั้งนี้
2. การดำเนินการทดลอง โดยการทดสอบก่อนเรียนซึ่งใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ เพื่อดูพื้นฐานความพร้อมและประสบการณ์เดิมของนักเรียน ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 60 นาที ทดสอบเสร็จ ตรวจสอบเพื่อให้คะแนนและบันทึกไว้
3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อเรียนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้วจึงให้นักเรียนเล่นในสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติในหัวข้อที่กำหนดให้ซึ่งเป็นการวัดผลและประเมินผล
4. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเมื่อนักเรียนเรียนจบทุกหน่วยการเรียนรู้ เป็นการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ และให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ
5. เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย สังกัดเทศบาลตำบลพยุหะภูมิพิสัย ตำบลลานสะแก อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษาเกี่ยวกับ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง รายวิชา กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาออกเป็น 8 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ที่สร้างขึ้น

เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อรับคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน พร้อมแบบ

ประเมินที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญเป็น 5 ระดับ

1.5 นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญ

ประเมินมาหาค่าเฉลี่ย และแปลผลตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

คะแนนเฉลี่ย

4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ซึ่งผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผน มีผลการประเมินความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.77, S.D. = 0.07)

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วจัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปสอนกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เอกสารประกอบการเรียนการสอน เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ไปออกข้อสอบ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ต้องการจำนวนจริง 30 ข้อ โดยยึดแนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ ไพศาล วรคำ (2555) และเทคนิคการเขียนข้อสอบ ของ ขวาล แพร่ตกุล (2520)

2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of item objective congruence (สมนึก ภัททิยธนี, 2545) ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ต้องมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการประเมินค่า IOC พบว่าทุกข้อผ่านเกณฑ์

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลตำบลพยุภูมิพิสัย สังกัดเทศบาลตำบลพยุภูมิพิสัย ตำบลลานสะแก อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน เพื่อนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) (สมนึก ภัททิยธนี, 2545) โดยใช้เกณฑ์คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากระหว่าง .20-.80 ปรากฏว่า ได้ค่าความยากของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 0.20-0.66 และปรากฏว่าได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 0.20-0.35 และข้อสอบผ่านเกณฑ์ประเมินทุกข้อ

2.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เข้าเกณฑ์ มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้ตามวิธีของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.67

2.7 พิมพ์แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองจริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามของ ไพศาล วรคำ (2555)

3.2 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมีระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ

พึงพอใจระดับมากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน

พึงพอใจระดับมาก เท่ากับ 4 คะแนน

พึงพอใจระดับปานกลาง เท่ากับ 3 คะแนน

พึงพอใจระดับน้อย เท่ากับ 2 คะแนน

พึงพอใจระดับน้อยที่สุด เท่ากับ 1 คะแนน

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านสาระการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล

3.5 กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียน เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติตามเกณฑ์ คือ 5 มากที่สุด, 4 มาก, 3 ปานกลาง, 2 น้อย, 1 น้อยที่สุด นำผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินหาค่าเฉลี่ย และแปลผลตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

3.6 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ด้วยค่า IOC (Index of item objective congruence) โดยรวมเท่ากับ 0.80

3.7 พิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองจริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สูตร E1/E2 ตามเกณฑ์ 75/75

2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบสถานการณ์จำลองร่วมกับ บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ และนำไป ตรวจสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test แบบ (pair sample test)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับ บทบาทสมมติ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) โดยในการวิเคราะห์จะใช้ค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์ การประเมิน (พิสุทธา อารีราษฎร์, 2551)

เกณฑ์เฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของผู้เรียนในางย วิจัยนี้ ใช้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00

ผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบ สถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้น ตามเกณฑ์ 75/75 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 75.51/76.50

2. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ ที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลของการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75.51/76.50 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านขั้นตอนการสร้าง อย่างมีระบบ ยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2563) ศึกษาจาก เอกสารแนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หนังสือเรียน แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อหาเนื้อหาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ มีขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้การสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ การเตรียมการ การเริ่มบทเรียนโดยการนำเสนอสถานการณ์จำลอง การเลือก บทบาทหรือเลือกผู้แสดง การเล่นในสถานการณ์จำลองร่วมกับ บทบาทสมมติ และการวิเคราะห์อภิปรายผลขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยได้ นำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นหาคุณภาพอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บวรจิต พลจันทร์ (2551) ที่พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลองมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.23/79.66 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วันเพ็ญ ไชยลายหงส์ (2551) ที่พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม

บทบาทสมมติ ระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 70.82/71.38 สอดคล้องกับสุวัฒน์ชัย อุณาพรณ์ (2555) ที่ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ท่าขอนยางพิทยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.68/81.54 และสอดคล้องกับ กรรณิกา สร้อยบุตตา (2553) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาท สมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมบทบาท สมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.30/77.16 สอดคล้องกับพิชญาภา กล้าวิจารณ์ (2560) ผลการศึกษา พบว่าผล การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่าประสิทธิภาพของ กิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการ สื่อสารมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.30/76.67 สอดคล้องกับนิธิวัฒน์ โสชะดา (2562) พบว่า ผลการศึกษากิจกรรมพัฒนาการเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะ ทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยานั้น มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.27/193.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าแผนการจัดการ กิจกรรม การเรียนรู้เพื่อการพัฒนา ทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยานั้นมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้จริง ทั้งนี้ ผลของประสิทธิภาพ ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้

2. การจัดการกิจกรรมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ สถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ผ่านขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบ โดยศึกษาจากหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหา เทคนิควิธีการจากเอกสาร

ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ร่วมกับบทบาทสมมติ และได้ผ่านการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งผ่านการตรวจสอบ ประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองใช้แล้วนำมา ปรับปรุงให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองสอนจริง และ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติเป็นการเรียนที่เน้น นักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียน การสอนอย่างเต็มที่ เป็นการเรียนรู้โดยการกระทำ นักเรียนมีโอกาส ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง ซึ่งคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ ในชีวิตประจำวันมากที่สุด สอดคล้องกับ งานวิจัยของกานต์ฤดีศาศิ สุนทร (2564) ผลการศึกษา พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.91/77.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ 75/75

3. การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์ จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มย่อย เพื่อใช้ความรู้ความสามารถ ที่แตกต่างกันมาเรียนรู้ร่วมกัน คนเก่งช่วยคนอ่อน ทำให้นักเรียน ที่มีผลการเรียนต่ำมีความมั่นใจในการเรียนรู้ อีกทั้งการเรียนรู้ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติผู้เรียนสามารถ ลงไปเล่นในสถานการณ์ที่สมบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ ในสถานการณ์นั้น โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึง ผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง กล่าวคือ เป็นการเรียนรู้จากการกระทำอีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ได้ดีขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของดร.นรณณ สุวลักษณ์ (2563) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์จำลอง ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์จำลองมีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.03/78.75 แสดงว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 70/70

2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์จำลอง เท่ากับ 0.10 แสดงว่า นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ภาษาไทย ร้อยละ 78.75 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูด ภาษาอังกฤษหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 โดยสรุปการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์จำลองช่วยให้นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น สามารถนำไปใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศของนักเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งเป็นการ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีคุณค่าต่อผู้เรียน ช่วยเสริมสร้างการกล้าพูดและกล้าแสดงออกในการสื่อสารและ การนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ สถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนกับก่อนเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบสถานการณ์จำลอง ร่วมกับบทบาทสมมติ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะว่า การพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่แตกต่างจากการเรียนตามปกติ ที่นักเรียนเคยเรียน มาแล้ว ซึ่งการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง ร่วมกับบทบาทสมมติ ที่สร้างขึ้นมา เพราะการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับ บทบาทสมมติ นั้นทำให้ผู้เรียนสัมผัสวิถีการเรียนรู้และสื่อการเรียน ที่แปลกใหม่ มีการกระตุ้นความสนใจเป็นช่วง ๆ ทำให้นักเรียนเกิด ความเพลิดเพลิน สนุกสนานในการเรียน โดยไม่ต้องรีบเร่ง หรือ รอคอยอื่น และได้ประสบการณ์แห่งความสำเร็จเป็นการส่งเสริมให้ เกิดความสนุกไปกับบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของ แมคเคลแลนด์ (McClelland) ที่เชื่อว่าความต้องการเป็นการเรียนรู้ จากการมีประสบการณ์ และมีอิทธิพลต่อการรับรู้สถานการณ์ และแรงจูงใจสู่เป้าหมาย หรือเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนเอง จะทำให้

ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐชญา บุญผาชาติ (2561) พบว่าผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ตามหัวข้อเกณฑ์การวัดทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละหัวข้อพบว่านักเรียนมี พัฒนาการดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน ดังนี้ ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) ด้านความถูกต้อง (Accuracy) และด้านการแสดง ทำท่วงท่าเสียงประกอบการพูด (Gesture) ตามลำดับ นอกจากนี้ ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนที่ใช้กิจกรรมบทบาท สมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด 5 ด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ ด้านความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน ส่วนในด้านเนื้อหาสาระพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับ บทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.32 และเมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เนื้อหาสาระ มีความยาก-ง่าย เหมาะสมกับผู้เรียน, การเริ่มบทเรียนโดยการนำเสนอสถานการณ์ จำลอง ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และ รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการเตรียมการจัด กิจกรรมการเรียนรู้, การวิเคราะห์อภิปรายผล ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.51) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ นั้นทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการมีประสบการณ์ นักเรียนให้ความสนใจ รู้สึกกระตือรือร้นที่จะได้เรียนภาษาอังกฤษโดยการแสดงบทบาท สมมติ เมื่อนักเรียนได้เรียนตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในแผนการ จัดการเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น นอกจากนี้ การแสดงบทบาทสมมติทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ในการเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และมีส่วนร่วมในการเรียน การสอน ทำให้นักเรียนความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษดีขึ้น

นักเรียนรู้สึกภูมิใจเมื่อตัวเองทำได้ และเพื่อน ๆ ต่างให้ความสนใจและอยากรู้ว่าเพื่อนจะแสดงอะไร เมื่อผ่านการแสดงบทบาทสมมติแล้วนักเรียนจะรู้สึกว่าการแสดงประสบความสำเร็จซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญในการเสริมแรงตนเอง การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้สัมผัสกับภาษาอังกฤษโดยตรง ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอย่างหลากหลาย เกิดความสนุกสนาน และสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนมีความ สามารถทางทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สูงขึ้น ดังนั้นจึงสามารถนำวิธีสอนนี้ไปใช้ประกอบการสอนต่อไปและควรมีการนำไปพัฒนาในรายวิชาอื่น ๆ ด้วย

1.2 ก่อนจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูควรทดลองใช้ให้เข้าใจถึงวิธีการขั้นตอนต่าง ๆ ให้คล่องแคล่ว

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ อาจต้องใช้เวลานานกว่า ที่กำหนดไว้ ดังนั้นครูผู้สอนอาจจะยืดหยุ่นเวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมให้มีความเหมาะสม

1.4 ครูผู้สอนควรจัดเตรียมสภาพห้องเรียนให้เหมาะต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และพร้อมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์และสามารถใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น มีเหตุผล ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น เพื่อนำไปสู่การอภิปรายและหาบทสรุปที่ถูกต้อง ร่วมกัน

1.6 ครูผู้สอนต้องฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานตัวเอง ต้องคอยกระตุ้น และเสริมแรงให้นักเรียนเกิดความต้องการ

ที่จะเรียนรู้ และต้องคอยเอาใจใส่ และนำมาใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน

7. ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และควรสนับสนุนงบประมาณ และให้ขวัญกำลังใจ เพื่อให้ครูสามารถพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างและพัฒนารูปแบบการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในเรื่องที่มีเนื้อหาซับซ้อน และเป็นปัญหาต่อการเรียนของนักเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2.2 ควรมีการสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา

2.3 ควรมีการวิจัยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองร่วมกับบทบาทสมมติกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิคอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบ ความแตกต่างของความสามารถด้านการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติที่เป็นผลจากวิธีการสอนต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา สร้อยบุญดา (2553) *การจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กานต์ญาณิศา สุนทร. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- ชวาล แพร่ตกุล. (2520). เทคนิคการวัดผล (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ณัฐชญา บุญผาชาติ. (2561). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.
- ดร.ณรรณ สุวักขณ์. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์จำลองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. รายงานวิจัยในชั้นเรียน.
- นิธิวัฒน์ โสชะดา. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกันทรลักษณ์วิทยา โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี.
- บวรจิต พลจันทร์. (2551). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยการวัดผลประเมินผล.
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พิชญภา กลวัจิรัตน์. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พิสุทธิ อาธิราษฎร์. (2551). การพัฒนาซอฟต์แวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม: หจก. อภิชิตการพิมพ์.
- ไพศาล วรคำ. (2555). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- วันเพ็ญ ไชลายหงส์. (2551). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิภาวี ไชยทองศรี. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2545). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สุริยะ ประทุมรัตน์. (2556). การพัฒนาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาสังคมศึกษา ระดับปริญญาตรี โดยใช้รางวัลในการเสริมแรงทางบวก. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครสกลนคร.
- สุวัฒน์ชัย ฤณาพรณ์. (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.